

[Bernhard Baunsgaard.]

Kan man da heller ikke se, at det er farligt? Vil man ikke lade det nye prøve sig frem, er der kun revolutionen og volden tilbage. Giver vi ikke plads for afprøvningen, er der kun sprængningen tilbage.

Ministeren er meget pessimistisk med hensyn til de økonomiske muligheder for at udvide de offentlige udgifter til kulturpolitik, og desværre er der nok meget berettigelse i betragtningerne, selv om jeg rigtig nok tror, at det, som kulturudvalget i Århus amt gav udtryk for, da det sagde, at netop i krisetider er der mere end nogen sinde brug for kulturpolitikken, og derfor foreslog øgede udgifter, er en langt mere livsnær betragtning.

Vi har jo netop i disse dage modtaget en ny revisionsberetning om Det kgl. Teater, og det er jo ikke netop respekt for de, jeg havde nær sagt mest elementære økonomiske hensyn, der præger denne kulturinstitution. Administrativt sløseri er altid forkasteligt, men ikke mindst forkasteligt med penge til kulturen, fordi de kan være så svære at få fat i.

Jeg vil gerne til slut om indledningen sige, at jeg glæder mig over de ord, ministeren kommer med om støtte til forsamlingshuse eller, som det hedder i bysamfundene, huse. Jeg glæder mig til et fremstød på dette område, og jeg tror, at det vil kunne være med til at fremme forståelsen for kulturpolitikens berettigelse.

Jeg skal derefter komme med nogle udtalelser om den alsidige radio og det alsidige fjernsyn. Ministeren dvæler længe ved fjernsynet i sin redegørelse, og det er naturligt, da det jo er det medium, der har den store virkning på de mange, men jeg vil nu gerne begynde med nogle betragtninger over radioen. Jeg gør det, netop fordi jeg er enig med ministeren i, at det for radio og fjernsyn er et krav, at de skal være alsidige, og det kan radioen opfylde meget lettere end fjernsynet af let forståelige grunde; det er jo så meget billigere at etablere en ny radiokanal, og driften er så meget billigere.

I den forbindelse burde vi på ny overveje, om det ikke var muligt snart at åbne mulighed for netop lokale radiostationer. Det er vel mindre spændende, for alle drømmer jo om at få et millionpublikum, men når en forfatter bliver betegnet som en succes, når hans

bog trykkes i 15.000 eksemplarer, er det dog på sin plads at understrege, at det netop er lytterskaren til en almindelig ikke særlig aflyttet radioudsendelse.

Derefter skal jeg sige lidt om den store publikumsmagnet fjernsynet. Jeg deler her i det store og hele ministerens betragtninger. Der er mange tekniske muligheder allerede nu, og der bliver flere for hvert år, men foreløbig er det dyrt, og der er andre kulturområder, der også skal tilgodeses. Men det ville være rart, og det ville være ønskeligt, om vi hurtigt kunne åbne en helt selvstændig ny tv-kanal.

Ministeren har i den forbindelse nogle betragtninger over provinstjenesten. Jeg skal naturligvis ikke på nogen måde bestride ministerens ord om, at der bag oprettelsen i sin tid lå et ønske om at styrke provinsen i forhold til hovedstaden på det programmessige område. Det er klart, at det gjorde der, men det lyder ligesom lidt å la Pærekøbing, og det er sikkert ikke ministerens mening at antyde netop det; med lidt ond vilje kunne en og anden dog nok få den tanke.

Jeg vil derfor gerne føje til det, ministeren siger, at bag oprettelsen af provinstjenesten lå i sin tid også håbet om, at kulturudbuddet fra Danmarks radio ville blive bredere og til gavn for en frugtbar diskussion i dansk kulturliv. Det forekommer mig, at provinstjenesten til fulde har indfriet håbet; der kom en ny dimension frem i kulturudbuddet fra Danmarks radio, da vi fik provinstjenesten.

Ministeren kommer så ind på to særlige områder i Danmarks radios virke og her for det første især fjernsynsudsendelserne. Det gælder undervisningsudsendelserne og så radio med hensyn til de søfarende.

Nu er det sådan, at undervisningsministeriet har overtaget udgifterne til undervisningsudsendelserne og har den endelige administrative afgørelse. Jeg tror, det var en rigtig beslutning, at det er en opgave, som undervisningsministeriet skal tage sig af. Om der så på alle punkter indtil nu er truffet den helt rigtige og endelige ordning kan nu nok diskuteres. Danmarks radio kunne nok uden at risikere sin frihed overlade endnu mere rådighed over radio og fjernsyn til undervisningsministeriet.

Og så de søfarende. Lad mig her uden